

Det er som om himlen

Benedicte Hammer Præstholm, 2025

Henrik Thorngaard, 2025

♩ = 112
v. 1-3

1. Det er som om him - len er tung o - ver jor - den, som
2. ta - ler og stir - rer på Em - ma - us - ve - jen her
3. mø - der en frem - med, hvor ve - je - ne kryd - ses, han

3

mag - ter den ik - ke at rej - se sig op. De blod - rø - de sky - er er
går vi, men ved ik - ke hvor vi skal hen, hvor fin - der vi me - ning i
ta - ler om no - get, der væk - ker en klang. En sang, som vi ken - der? Et

6

slet ik - ke smuk - ke, de min - der om far - ven, der løb på hans krop. 2Vi
alt, der er hændt os? De si - ger den dræb - te han le - ver i - gen. 3Vi
håb vi har mær - ket? mens skyg - gen på vej - en blir

9 **2.** v. 4-6

blå - lig og lang. 4.Vi be - der ham: Mes - ter, din stem - me har styr - ke, de
5.Så bry - der han brø - det, så lys - strøm - me fos - ser, det
6.Du går os i mø - de på vej gen - nem ver - den, du

12

ord, som du bru - ger, er ful - de af fred, og snart er det af - ten, det
fly - der med kraft fra det liv, han har delt, og straks kan vi gen - ken - de
er os så nær som et ord og et brød. Du gen - rej - ser him - len og

15

mørk - ner på ve - jen, gå med ind i hu - set og bliv og spis med. 5.Så
ham, der var frem-med, du er her jo! du som har gi - vet dig helt. 6.Du
lo - ver os li - vet, din e - vig - hed hvæl - ver sig gyl - den og rød.

Sidste vers - sidste takt:

18

Gyl-den og rød.